

СЛОБОЖАНЕЦЬ

№ 1

01.12.2023

Швець Ксенія,
учениця 7-Б класу

Олена Миколаївна,
вчитель української
мови та літератури

Анастасія Гришук – Головний редактор.
Над випуском працювали:
Єлизавета Олексієнко, Каміла, Багірова, Дар'я Гоман.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РАДІОДИКТАНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЄДНОСТІ

27 жовтня відбувся наймасовіший флешмоб осені – Всеукраїнський радіодиктант національної єдності. Українці з різних куточків світу зібралися в один час, щоб долучитися до цієї події, адже радіодиктант – це не просто перевірка грамотності, це акція єднання навколо мови. А в такий складний час як зараз, ми просто зобов'язані бути ближче один до одного та до нашої української мови. Цього року диктант відбувся об 11:00, читав його заслужений артист України Олексій Гнатковський, текст називався «Дороги України», авторкою якого є Катерина Калитко.

Історія. Перший радіодиктант національної єдності відбувся в травні 2000 року до Дня Кирила та Мефодія (24 травня) й із нагоди перепоховання Тараса Шевченка. Але «подвійний» інформаційний привід ніяк радіодиктанту не допоміг: слухачі не зовсім зрозуміли, що треба було робити, тому надсилали свої роботи впродовж усього літа. Перший радіодиктант провели навесні, а результати оголошували восени. До того часу вже всі встигли забути, що писали диктант. Але після оголошення імен переможців – згадали: і на радіо знову почали приходити роботи. Тому вже наступного року запровадили перші правила: обмеження щодо дати надсилання, певні вимоги щодо оформлення. До 2023 року радіодиктант відбувався 9 листопада. Учні та учителі нашого ліцею №159, також прийняли участь у написанні цьогорічного диктанту.

Ми вирішили взяти невеличке інтерв'ю у декількох із них і задали такі три питання: 1. Чи подобається вам традиція щорічного написання всеукраїнського диктанту? Чому? 2. З якою метою ви писали диктант? 3. Яке ваше враження від написання? Ось такі відповіді нам надали:

Швець Ксенія (учениця 7-Б класу) 1. Так, мені дуже подобається ця традиція, тому, що можна випробувати свої сили.

2. Я писала цей диктант з метою перевірити свої знання, і просто більше приймати участь у шкільному житті.

3. Мої враження від диктанту добрі, гарні. Я обов'язково ще й у наступних роках буду приймати участь, тому що мені дуже сподобалося.

Олена Миколаївна (вчитель) 1. Для мене – це відчуття єдності, яке завжди було актуальне, а в сьогоdnішніх реаліях, в умовах війни, дуже значиме для кожного українця.

2. Причин декілька. По-перше – це традиція, якої я дотримуюсь вже який рік поспіль. По-друге – це самоперевірка. З огляду на мою професію, я завжди повинна відшліфувати та вдосконалювати свої знання. По-третє, бути грамотним – модно і престижно. Людина XXI століття публічна: вона створює дописи в соцмережах, має своє коло читачів. А власний приклад завжди може стати мотивацією для інших діяти так само.

3. Позитивне.

Святкування Хелловіна учнями 159 ліцею 30-31 жовтня

Хелловін

Вперше це слово згадується в XVI столітті як шотландське скорочення від англійської фрази "All Hallows Even", тобто "Вечір Усіх Святих". Хелловін сягає своїм корінням дохристиянського періоду, а саме часів, коли на території сучасних Шотландії та Ірландії проживали стародавні кельти.

Під час святкування Хелловіну відбувається традиційне випрошування цукерок дітьми, відвідування тематичних костюмованих вечірок, прикрашання оселі та будівель, вирізання ліхтаря з гарбуза, цукрування яблук, розведення вогнищ, вилівлювання яблук з відра, розігрування, розповідання моторошних оповідок, перегляд фільмів жахів тощо. Символом свята є ліхтар з гарбуза у вигляді людської голови (Ліхтар Джека).

Давайте подивимось на образи наших учнів:

Гришук Анастасія 10-А

Смирнова Марія 8-А

Бурда Анастасія 6-Б

Зуза Маргарита 10-Б

Гемнохуд 6-А

Всеукраїнський радіодиктант національної єдності	стор.1
Хелловін	стор.2
Зустріч з Андрієм Бачинським	стор.3
17 листопада День жовто-блакитного одягу День Кроватки, збори до Дня Святого Миколая	стор.4
Челендж «Джерело моєї сили» День Рукавичок, «Запали свічку» голодомор	стор.5

Зустріч з Андрієм Бачинським

1 листопада в бібліотеці на Алчевських відбулася зустріч із сучасним українським письменником Андрієм Михайловичем Бачинським.

Народився він 19 січня 1968 року в місті Калуш, Івано-Франківської області. З дитинства захоплювався пригодницько-фантастичними романами та конструюванням радіоприладів. Закінчив радіо-технічний факультет «Львівська політехніка».

Як розповів пан Андрій, сам він ніколи не думав стати письменником, а розпочалося все так: *«Одного дня, я зі своїми молодшими дітьми – Остапом та Даринкою, пійшли на екскурсію до одного зі Львівських замків. Екскурсовод нам дісталася не погана, але все ж таки вона розповідала більше для дорослої аудиторії, тому я сам вигадував на ходу історію і розповідав дітям. Через деякий час, у Остапа і Даринки був день народження, на який вони звісно запросили своїх друзів і попросили мене розповісти їм цю історію, яку я вже встиг благополучно забути. Прийшлося якось викручуватись. Потім я зрозумів, що це буде ще не один раз, тому вирішив записати свою видумку на комп'ютері. Пізніше я побачив, що оголошено конкурс «найкращі твори для дітей «Золотий лелека»» і без*

очікувань відправив туди свою історію, де зробив Остапа і Даринку головними героями. І ось, згодом, мені прийшов лист, щоб я приїхав до Києва на нагороду.

Після видання своєї першої повісті «Неймовірні пригоди Остапа і Даринки», я випустив продовження «Канікули Остапа і Даринки» і вирішив на цьому завершити свою діяльність письменника. Але моя молодша донька Оленка піросла і стала ображатися, що про старших книжки є, а про неї нема. Я згадав, як у дитинстві був у Криму у таборі «Артек» і вирішив написати повість, в якій головні герої будуть відпочивати саме там, так і вийшла моя третя книжка «Пригоди в Артеку, або команда скарбощукачів».

Оскільки пан Андрій полюбляв фізику і геометрію (які діти зазвичай не долюблюють), він вирішив написати повісті «3 Ейнштейном у рюкзаку» та «Трикутник Зевса», в яких згадуються формули з цих предметів.

«Я намагався писати так, щоб діти побачили, що насправді, ці предмети дуже цікаві та корисні» – каже автор.

Це насправді дуже талановитий письменник і це не просто слова, адже його книги двічі були переможцями літературної премії «Книга року ВВС» у номінації «Дитяча книга року ВВС» («140 децибелів тиші» – у 2015 та «Примари Чорної діброви» – у 2022 році). «140 децибелів тиші» перекладена на декілька мов, і особливо популярна в азіатських країнах.

Остання повість Андрія Бачинського вийшла нещодавно, приблизно місяць назад, називається вона «Вісім крафтових історій».

В кінці зустрічі, я підійшла до пана Андрія та попросила дати декілька порад для сучасних дітей/підлітків, які він з радістю нам назвав: «По-перше, не боятися, я за більшу свободу в школі, в колективі всі повинні бути плюс мінус однакові. Не боятися виглядати смішним, не боятися висловлювати свою думку, навіть, якщо вона не стандартна та не попадає в загальні тренди, не боятися сперечатися с вчителями, викладач це не Бог, все також не може знати, вміти відстоювати свою думку, бо інакше напевно не можна стати індивідуальністю, читати, бо не одна соцмережа не замінить книгу, бо це дуже різ-

Дуже дякуємо пану Андрію за те, що погодився провести таку гарну та пізнавальну зустріч. Сподіваємося побачити ще не одну його повість у майбутньому!

10 листопада у країнах світу відзначається День краватки. Вважається, що краватка у сучасному вигляді завдячує своїм походженням хорватським солдатам, які брали участь у Тридцятилітній війні 1618-1648 років. Їхня військова форма включала вишиті шийні хустки, які виготовлялись із різних матеріалів та були своєрідним розпізнавальним елементом, а також захищали від холоду. Невдовзі частина хорватських військових опинилась у Франції, де їхні хустки прийшлися до вподоби королівському двору часів Людовика XIII.

До середини XIX століття хорватські шийні хустки вже трансформувалися у краватки майже сучасного зразка. Особливої популярності вони набули в Англії.

Нині День краватки має цілком офіційний статус у Хорватії, однак також відзначається й в низці інших європейських країн, зокрема у Франції та Великій Британії.

Учні нашого 159 ліцею та учні 150 і 146 ліцеїв також прийняли участь у святкуванні Дня краватки.

17 листопада оголошено днем **ЖОВТО-БЛАКИТНОГО** одягу.

"День Жовто-Блакитного одягу в 159-й школі: Спільна Символіка та Патріотизм". Учні та вчителі 159-ї школи об'єдналися в виразному вияві патріотизму та національної гордості під час святкування дня Жовто-Блакитного одягу, яке відбулося 17 листопада. Цей особливий день став важливою подією в шкільному календарі, де кожен відчував себе часткою єдиної української сім'ї. Учасники події вибрали кольори українського прапора - жовтий та блакитний - для створення живого образу національного об'єднання. Ця ініціатива стала не лише можливістю виразити національну гордість, але й сприяла формуванню єдності серед учнів та вчителів. Шкільне товариство об'єдналося, а фотографії цього дня залишаться яскравим свідченням про те, як українські школи активно підтримують цікаві заходи. День Жовто-Блакитного одягу залишив невід'ємний слід у наших серцях.

Збори до Дня Святого Миколая

До дня Святого Миколая у нашому ліцеї №159 проходить благодійна акція «Стань Святим Миколаєм для воїна». Зміст акції у тому, щоб підтримати наших захисників подарунками у цей складний час.

Учні та вчителі нашого ліцею принесли багато солодощів, теплих речей, смачної їжі та малюнків. Сподіваємось, що цим ми зможемо хоч трішки порадувати наших воїнів, показати їм свою любов та вдячність за життя.

«Запали свічку» Традиційно кожної четвертої суботи листопада в Україні вшановують жертв Голодомору 1932-33 років. Цьогоріч ця дата припадає на 25 листопада. Українців закликають долучитися до Всеукраїнської акції пам'яті "Запали свічку": 25 листопада о 16:00 поставити свічку біля вікна, а також долучитися до Загальнонаціональної хвилини мовчання. Історія донесла до нас чимало спогадів тих, кому пощастило вижити. Ось що записала у своєму щоденнику вчителька з Харківщини Олександра Радченко: *«В Україні вимирають цілі села. Пам'ятаю, розказував мені в Харкові агроном. Він їздив у Полтавську область укладати договори на посів буряка. Це було ранньою весною. В'їхали в село, мертва тиша огортала його. Заходив у хати зі своїм супутником, бачив мертвих, які почали розкладатися. У дитячих яслах бачив мертвих дітей і няню».* Це насправді дуже страшна подія, яку ми маємо пам'ятати, щоб не допустити такого знов.

Челендж: "Джерело моєї сили"

13 листопада у нашому ліцеї №159 розпочався челендж "Джерело моєї сили". Учні та вчителі поділилися своїми хобі, розкриваючи частинку своєї душі.

Ця подія стала не лише платформою для виявлення талантів, але й джерелом взаємного натхнення та підтримки. Кожен клас приймав активну участь у цьому унікальному заході, де не лише розкривали свої хобі, а й творили мистецький настрій. Вчителі також долучилися, ділячись своїми захопленнями та цікавинками, що створило атмосферу взаємопідтримки та розуміння між учнями та педагогами.

Кожен учасник став не лише частиною "джерела сили", але й краплиною енергії та мотивації для інших та можливо знайшов для себе нові шляхи розвитку свого хобі — чи то малювання, мозаїка, домашні улюбленці, музика, спорт чи наука.

"Джерело Сили та Натхнення" в 159 школі стало неперевершеним свідченням різноманітності та креативності серед учнів і вчителів. Ця подія не лише надихнула всю школу на нові досягнення, але й додала свіжості та енергії у навчальний процес.

Всі відео наших учеників та вчителів ви можете подивитися у інстаграмі нашої школи за цим QR-кодом!

День «Рукавичок»

24 Листопада оголошуємо днем «Рукавичок». Хоча походження цього свята невідоме, вважається, що це відповідь на книгу Кендіс Крістіансен «Дерево рукавичок». У цьому оповіданні бабуся в'яже дітям рукавиці і вішає їх на вічнозелене дерево біля автобусної зупинки, щоб діти, які чекають на автобус і не мають рукавиць, могли грати в них у сніжки. Рукавички здаються дуже давніми. Вони зображені в давньоєгипетській гробниці, що датується 5-ю династією. Паризька корпорація чи гільдія рукавичок (gantiers) існувала з тринадцятого століття. Вони робили їх зі шкіри або хутра. Це чудовий день для людей, щоб відсвяткувати подарунок тепла — у вашому офісі, вашій школі, вашому будинку чи у вашому районі! Міжнародний день рукавиць іноді використовується для організації благодійних кампаній на допомогу нужденним.

